

N.I.K.S.
=====

ORGAAN VAN DE NVSH-LANDELIJKE WERKGROEP PEDOFILIE
Werkgroep tot emancipatie van oudere- jongere relaties

o-o-o-o-o-o-o-o-

UIT DE INHOUD :
=====

	BLZ.
Ten geleide, door Dr. F. Bernard	13
Pragmatisch of principieel verdedigen ? door Hans Zuerus	14
Openheid en frustratie in pedofiele prentenboekjes, door Alfred Aubry	17
Aanpassen ? Nooit ! door G.Z.	20
Boekbespreking, door Gerard Zuerus	21
Nieuws uit België	22
Wie, wat, waar ? Adressen in het buitenland door Dr. F. Bernard	23
Mededeling	24

Rotterdam februari 1977

1e jaargang

nummer 2

NIKS

=====

naar integratie kindersexualiteit

le jaargang nr. 2

februari 1977

verschijnt v.z.m. maandelijks

ORGAAN VAN DE NVSH-WERKGROEP PEDOFILIE

=====

Redactie: Dr. F. Bernard en G. Zwerus postbus 6614 Rotterdam

Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk.
Gesigioneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

TEN GELEIDE

De tweede aflevering van het nieuwe tijdschrift ligt voor ons. Uit de vele mondelinge en schriftelijke reacties maakt de redactie op, dat het eerste nummer geslaagd was, zowel qua inhoud als ook qua presentatie.

Een aantal leden van de werkgroepen in Nederland en België heeft zonder aarzeling te kennen gegeven het blad te willen blijven ontvangen door de aanmeldingsstrook in te vullen en op te sturen naar postbus 6614 te Rotterdam. Maar er zijn ook lezers buiten de werkgroepen die belangstelling hebben waaronder een aantal buitenlanders.

De start was dus goed.

Er is in de laatste twee decennia, sinds de tijd van de Internationale Enclave Kring, veel veranderd. Thans, anno 1977, hebben wij in Nederland een twaalftal NVSH-werkgroepen pedofilie. Toch staan we nog maar aan het begin van een werkelijke doorbraak. Er zal nog veel werk verricht moeten worden. Moge N.I.K.S. hiertoe een positieve bijdrage leveren!

DR. F. BERNARD

PRAGMATISCH OF PRINCIPIEEL VERDEDIGEN

De laatste tijd horen wij binnen de werkgroep nogal eens het volgende: als ik ooit gepakt wordt dan laat ik mij principieel verdedigen. Ik zou graag wat nader in willen gaan op deze gedachte.

De Amerikaanse socioloog Merton c.s. maakt in zijn werk "Contemporary social problems" het onderscheid tussen non-conformistisch en afwijkend gedrag. Mijns inziens maakt hij een zeer zinnig onderscheid, wat zeer zeker van toepassing is op ons probleem of men zich al dan niet principieel wil gaan verdedigen.

Non-conformistisch gedrag:

- a. vormt een uitdaging voor de sociale waarden die hij verwerpt.
- b. streeft naar verandering van deze morele (immorele) wetten.
- c. indien betraapt doet hij een beroep op een moraal van hoger orde.
- d. stelt dat zijn daden voor hem de juiste oplossing inhouden zodat hij er niet van kan worden afgehouden deze te herhalen.
- e. wijst er op dat zijn daden andere mensen geen kwaad berokkenen.

Aberant (deviant) gedrag:

- a. erkent de wettigheid van de waarden die hij schendt.
- b. probeert te ontkomen aan de straf die op 't overtreden van deze wetten staat, zonder een alternatief voor te stellen.
- c. indien betraapt beroept hij zich op verzachtende omstandigheden.
- d. stelt dat hij zich gewoonlijk konformeert en dat zijn afwijkende gedragingen een uitzondering vormen.
- e. probeert zijn eigen belangen na te streven zonder rekening te houden met de gevolgen voor anderen.

(hij, maar lees ook zij)

Wat betekent dit onderscheid voor onze werkgroep ?

Als wij punt a. nader bekijken dan valt ons het essentiële verschil op: het al dan niet erkennen van de waarden die men schendt, m.a.w. vindt men zijn eigen gedrag fout of vindt men de wet fout. Dit heeft m.i. direkt te maken met het feit of iemand zijn gevoelens t.o.v. kinderen positief of negatief ervaart. Zelfaanvaarding is hier het beslissende criterium.

- A. wanneer iemand zijn eigen gevoelens als negatief ervaart, dan zal dit ongetwijfeld gepaard gaan met de erkenning van de bestaande zedelijkheidswetgeving.
- B. wanneer echter iemand zijn eigen gevoelens als positief ervaart (wat m.i. opgaat voor de meeste leden van de werkgroep) dan zal dit ongetwijfeld gepaard gaan met een uitdaging en een verwerping van de bestaande zedelijkheidswetgeving.

Persoon A. zal ongetwijfeld proberen te ontkomen aan strafvervolgning. In ieder geval zal hij zich schuldig voelen, de geldigheid van art. 247 erkennen en kan in een dergelijke situatie niet met een alternatief komen.

Het enige wat hem nog rest is dat er een beroep wordt gedaan op verzachtende omstandigheden, die mede dank zij een deskundige mooi op een rijtje gezet worden en wat tevens een werkbare situatie schept voor zowel de verdediging als de officier.

In het bijzonder zal duidelijk naar voren moeten komen dat de "verdachte" gewoonlijk netjes oppast en dat dit geval eigenlijk een incidenteel karakter heeft. Wanneer echter mocht blijken (recidivisme) dat zijn gedrag een wezenlijk bestanddeel van zijn leven vormt dan kan men alsnog tot behandeling van de "patient" overgaan. Hij moet geholpen (er van afgeholpen) worden.

Persoon A. streeft in zoverre zijn eigen belang na, doordat zijn hele verdediging erop ingesteld is, zijn straf te minimaliseren.

Persoon B. daarentegen, indien betrapt zal in eerste instantie niet proberen te ontkomen aan strafvervolgning. Hij zoekt de schuld niet bij zichzelf, maar bij de onzedelijke zedelijkheidswetgeving, die hij verantwoordelijk acht voor het feit dat hij niet als mens volledig kan functioneren. Deze wetten moeten verdwijnen en er wordt een beroep gedaan op een moraal van hogere orde. (vb. iedere vorm van seksueel gedrag is gelijkwaardig, mits deze geschiedt op basis van wederkerigheid) Verder vindt hij dat zijn gedrag juist is, zo'n wezenlijk deel van zijn leven vormt, (basale behoefte) dat hij daarom nooit de belofte kan doen dat het nooit meer voor zal komen. Het heeft geen incidenteel maar een fundamenteel karakter.

Vervolgens zal hij er op wijzen dat zijn gedrag anderen geen kwaad berokkent en als er schade wordt toegebracht dit eerder het gevolg is van dwangmatige en ziekelijke reacties vanuit de samenleving.

Hier is de rol van de deskundige uitermate belangrijk. Ik kom hier later op terug.

Het is natuurlijk duidelijk dat zowel persoon A. die zich pragmatisch verdedigt als persoon B. die zich principieel verdedigt, ideaaltypen zijn. In de werkelijkheid is er eerder sprake van mengvormen.

Hoe gaat het merendeel der strafzaken toe? Ik wil zonder al te veel in details te treden, enkele aspecten belichten.

Rol van de verdediger

Als uitgangspunt kies ik de situatie van persoon B, die hopelijk wat zijn akseptatie van zijn gevoelens betreft, representatief is voor de werkgroep. De belangrijkste tegenstelling hier is die tussen de verdediger die zich pragmatisch opstelt en de "verdachte" die zich principieel in zijn menzijn aangetast voelt. Het is van uitermate groot belang hoe de verdediger denkt t.o.v. pedofilie. Ziet hij dit als ziekelijk en deviant of als een gelijkwaardige en variabele vorm van menselijk gedrag. In de praktijk is het helaas zo dat het merendeel van onze verdedigers pedofilie als iets ziekelijks zien wat behandeling vereist, weliswaar wat verdraagzamer dan de "massa", maar desondanks niet ongevaarlijker. Hij zal dan ook voor de pragmatische lijn kiezen en vooral een beroep doen op het z.g. objectieve psychiatrisch rapport, waarin de omstandigheden, etcetera.

Deze verdediger zal zich legitimeren (rationaliseren) door de "verdachte" erop te wijzen dat deze manier van verdedigen in het belang is van de verdachte, omdat dit werkbaar is en zodoende de kans bestaat op de minste strafvervolgning. De "verdachte" onder de druk der omstandigheden uit het veld geslagen, zal hier hoogstwaarschijnlijk mee instemmen, immers hij wil nog redden wat er te redden valt. Maar valt er nog wel zoveel te redden?

Deze manier van verdedigen heeft nare gevolgen voor de "verdachte": zo zal hij tijdens de rechtzitting allerlei zaken aan moeten horen, waarmee hij zich op geen enkele manier kan verenigen. Het is van wezenlijk belang, dat wanneer iemand zich principieel wil gaan verdedigen, men een verdediger vindt die dezelfde visie t.o.v. "des mensen seksualiteit heeft als de verdachte, of zoals U wilt de werkgroep.

Rol van de deskundige

Wat voor de verdediger geldt, geldt ook voor de deskundige. Hij zal uitvoerig het aspect van de schadelijkheid aan de orde moeten stellen. Een pedofiele relatie is op zich maatschappelijk gezien net zo gevaarlijk of ongevaarlijk als welke andere relatie dan ook. Als er sprake van schade is, is dit eerder te wijten aan de dwangmatige en angstige reacties vanuit de samenleving.

Hoe noodlottig is het voor de volwassenen en het kind, wanneer seksualiteit en kriminaliteit aan elkaar worden gekoppeld. Het enige criterium wat doorslaggevend is, is hoe het kind deze relatie heeft ervaren (voordat de omgeving kans krijgt het kind negatief te beïnvloeden).

Persoonlijke implicaties

Zoals hopelijk duidelijk geworden is, zijn er behoorlijk wat aspecten verbonden aan de keus: als ik ooit gepakt word, dan laat ik mij principieel verdedigen. Het is een grote stap en ik geloof dat het nadere aanbeveling verdient, hier wat verder op in te gaan.

Allereerst geloof ik dat wanneer iemand zich pragmatisch verdedigt, de gevolgen voor de persoon in kwestie minder nadelig zijn dan wanneer deze zich principieel verdedigt. Ik kom hier niet helemaal uit, ik weet niet precies wat de consequenties zijn van een principiele verdediging. In het algemeen dacht ik, dat hoe minder je te verliezen hebt, hoe "gemakkelijker" het wordt je principieel te verdedigen. De keus is niet gemakkelijk en het verdient zeker nadere aanbeveling met zijn allen uitgebreider op de pro's en contra's in te gaan, voordat men tot een definitieve stellingname komt. Misschien dat er een alternatief (mengvorm) uit de bus komt.

Maatschappelijke implicaties

Bij een pragmatische verdediging blijft alles bij het oude. De bestaande wetgeving wordt niet ter discussie gesteld. Na een eventuele "hulpverlening" is het te hopen dat de verdachte weer als een "gezond" mens kan functioneren in de samenleving. Als iedereen zich pragmatisch verdedigt, zich "ziek" laat verklaren, dan blijft onze zedelijkheidswetgeving gezond.

Bij een principiele verdediging is er sprake van een konfrontatie. De bestaande wetgeving wordt als onzedelijk bestempeld, de verdachte vertikt het om zich ziek te laten verklaren. Hij wil niet geholpen worden, zodat hij weer netjes aangepast is.

Hij wil de zieke samenleving gezonder maken, zodat hij ook als mens kan functioneren. Deze konfrontatie zal eerder dan de pragmatische stellingname de samenleving tot een keuze dwingen en daardoor langzaam maar zeker een bepaalde maatschappelijke ontwikkeling op gang helpen brengen. De verdachte kan zodoende ook zijn steentje bijdragen tot een stuk maatschappelijke verandering.

Konklusies

Zoals misschien aan de hand van dit verhaal steeds duidelijker wordt, wordt de keuze steeds moeilijker gezien het volgende.

- bij een pragmatische verdediging zijn de gevolgen voor de verdachte als persoon minder negatief dan bij een principiele verdediging.
- bij een principiele verdediging zijn de gevolgen voor de maatschappij, gezien vanuit het standpunt van de verdachte, positiever dan bij een pragmatische verdediging.

Wat te doen? Het wordt almaar moeilijker. Ik heb in dit artikel in grote lijnen de verschillende aspecten van de belangrijke vraag, hoe men zich gaat verdedigen, behandeld. Ik hoop dat hierdoor een verdere discussie op gang wordt gebracht.

De groene brochure, wat te doen bij een eventuele aanhouding, vond ik te summier en niet geheel toereikend voor ons.

De keuze is aan ons!

In de werkgroep pedofilie NAFF van Noorwegen is verontrusting ontstaan omdat men in Zweden de indruk heeft gekregen dat extreme "porno" met een pedofiel thema de progressie van de pedofiele emancipatie daar zou kunnen tegen houden.

Nu kan daartegenover worden gesteld dat fotoblaadjes als zodanig kunnen worden beschouwd als een noodzakelijk kwaad bij gebrek aan beter. Ik vind ze over het algemeen alleen te verontschuldigen als plaatsvervanger, als paper doll, maar acht ze als verschijnsel eerder een bewijs van de eigenaardigheid van de westerse samenleving met al de frustraties daarvan, en als een bewijs van de onderdrukt-heid van de seksualiteit. Ze bloeien echt uit de taboesfeer op en het wordt hoog tijd dat ze in een Victoriaans familiegraf bijgezet worden, maar dan wel in een open-markt-situatie, omdat er geen behoefte meer aan bestaat, en niet vanwege de kuisheidsridders.

Waarom die reactie van NAFF? Ik heb opgemerkt dat zich in de laatste jaren twee duidelijke stromingen aftekenen in de pedofilie. Die van de meisjespedofilie endie van de jongetjespedofilie. De stroming van de jongetjespedofilie is gefrustreerd aan alle kanten. Ze zitten met een taboe en met een historische erfenis. Het taboe heet "homofilie" en de historische erfenis kan met het woord "Greek Love" wellicht het beste worden aangeduid. De op jongetjes

gerichte pedofiele emancipatie heeft daardoor te maken met

(a) een afwerende homofiele groep, die zich op een niet mis te verstane wijze van de pedofilie distancieert en de pedofiele zaak niet bevordert, om het eens wat afstandelijk te zeggen. Moeilijker is het, (b) dat binnen de op jongetjes gerichte pedofiele groep een tweetal overtuigingen bestaat, waarvan de eerste, een door historische ontwikkeling onderdrukte en gedeformeerde, vast houdt aan een grieke liefdesideaal - vaak een wat wankel theoretisch bouwsel-waarin de platonische liefde gepredikt wordt (gek genoeg paradeert deze groep met dezelfde voren die de homofiele emancipatie tot voor kort meende te moeten dragen om tot een aanvaard-woorden te kunnen komen). Het kenmerk van deze groep is dat zij geheel op jongens is gericht en daarbij predikt dat een kind pas tot sexuele avonturen kan komen wanneer het ejaculeren kan. Pas bij de stormen van de puberteit mag de pedofiele loods aan boord klimmen.

Daartegenover staat een ruimer georiënteerde groep, die predikt dat de aanwezigheid van sexuele gevoelens vanaf de geboorte bij een kind, impliceert dat het ook de mogelijkheid moet hebben die gevoelens van jongsefaan te ontwikkelen. De groep hanteert vaak ook de overweging dat het intiem contact tussen volwassenen en kind de relaties tussen kind en wereld zou kunnen beïnvloeden ten gunste en agressie zou kunnen verminderen.

Een nog maagdelijk terrein voor het onderzoek van sociologen vormen de plaatjesboeken waarmee pedofielen zich moeten troosten bij gebrek aan beter. Ze zijn begonnen in een verkapte vorm als boekjes voor de jongetjes-pedofiel waarin op nut en heil van het zonnebad en de vreugde van de jeugd gewezen werd. Duidelijk-nudistisch geïnspireerde zee- en strandgezichtjes zijn daarvan het eerste gevolg. Amerika zoekt het bij de glorie van het kindzijn.

Duitsland en Engeland meer bij het nudisme. Uit Denemarken begint daarop een stroom zich over Europa los te maken van boekjes met foto'tjes uit beiderlijk bron. Intussen beginnen ook binnenkamerfoto's met een wat minder toevallig karakter aan te treden en er doen zich duidelijk-erotisch opgezette speelsituaties voor met twee, drie partners. Die partners zijn altijd duidelijk minderjarig en bewegen zich voor meer dan 99 procent in de leeftijd 11-12 tot veelal vijftien, zestien jaar. Onder die grens van 11-12 bestaat eigenlijk niets, boven de 14 nog een grote groep overgangen naar oudere leeftijden.

Ook het Nederlandse Billy duikt ver beneden de magische grens van 12 en ondervindt onmiddellijk de reactie daarop een duidelijke weerstand in een getaboeerd gebied, ookal omdat er meisjes in voorkomen.

Bij de meisjes tijdschriften bestaat al direct een opmerkelijk verschil in benadering. Daar bestaat duidelijk geen taboe op de relatie met een meisje. Verrassend is de omvang van de stroom tijdschriftjes die op de markt verschijnt. Percentueel veel meer titels dan er aan jongetjestijdschriften is uitgekomen per jaar. In de tweede plaats is het duidelijk dat de omzet van deze periodiekjes veel en veel hoger moet liggen dan de jongetjestijdschriften: waar de omzetten bij de laatste categorieën zou kunnen worden aangeduid als honderden, is die bij meisjesperiodieken in de duizenden. Het hoeft niet te verwonderen dat er al gauw geheel gekleurde - en goede kleuren - periodiekjes aan de markt zijn. Nog opmerkelijker is het feit dat de tijdschriftjes daarbij in hun voorstellingen niet de kuise benaderingswijze van de jongtesperiodieken handhaven - hoewel we er uiteraard nogal wat zonnebadjes bij vinden - maar al spoedig ter zake komen. Aanvankelijk is daarbij van de manlijke partner nog niet veel te zien, maar later blijft er ook in dat opzicht niets meer te wensen over en storten we ons in het volle leven. Een derde interessant fenomeen is dat de meisjes van alle leeftijden in deze bladen voorkomen - zelfs een enkele zuigeling wordt bezongen - zonder dat er blijkbaar van theoriën van rijpheid en ontwikkelingsgraad aan te pas behooven te komen.

Intussen doen zich tussen de meisjes tijdschriften hier en daar verschijnselen voor die vooruitwijzen in de richting van een gemengd tijdschrift (alleen Billy deed zoiets vanuit de jongetjeshoek). Er zijn wat gecombineerde bladen waarin de relatie tussen een jongen en een meisje worden getoond. Maar als een opmerkelijk initiatief kon de aankondiging van Pedo-Boy worden opgevat dat in Lolita, (ook een periodiek dat korte maten maakt met omzichtige en esthetische benaderingen), werd aangekondigd tegen vorige herfst. Dat bericht raakte zelfs in de Kolommen van Boy Love News opgenomen, ten onrechte, want toen het periodiekje in de late herfst ter wereld kwam onder de titel School Girls & Boys of New School Action Girls & Boys, bevatte het 55% plaatjes van meisjes, 13% plaatjes van jongens en meiden samen en 32% jongetjes. Gekker was dat het tijdschriftje voorzien was van de aardige ondertitel True Paedophilia, wat uiteraard dubbelzinnig is. De onverhoedde kijker zou die ondertitel ook wel eens kunnen lezen als: kijk nu eens wat pedofilie nou werkelijk is ! Waar blijven ze nou met hun mooi geklets ? Zoiets kun je uiteraard verwachten en ik ben de laatste om het publiceren van zulke plaatjes te bevorderen, omdat ik het nu eenmaal niet smakelijk vind om anderen in de mond van weer anderen te zien plassen of sperma van deze uit de mond van een ander te zien kwijlen. Maar dat geldt niet alleen in dit geval maar in alle gevallen, waarin men liefde bedrijft. Wie denkt dat zoiets ook exemplarisch zou zijn voor de gehele liefde vergist zich, en wie denkt dat pedofilie is afte meten aan een en dan nog zeker niet algemeen fenomeen, die getuigt niet van een brede kijk op zaken. Nietemin ik vind het onjuist om de kop in het zand te steken. Zulke dingen kunnen bij elke liefdesrelatie, dus ook bij de pedofiele, wel eens een keer voorkomen. Maar net als bij de heterofiele liefde staat daar dan ook veel en veel meer tegenover dan wij vanuit onze in het nauw gedreven positie kunnen en durven te laten zien.

De Noorse reactie leert ons evenwel ook dat de confrontatie met de naakte waarheid der meisjespedofilie - waarvan de verkoopcijfers ons een indruk kunnen geven van de omvang - nog te veel is om zonder meer als een deel uit het geheel te worden aanvaard door de jongetjespedofielen.

De angst hield, als een stalen klem, zijn strot omvet;
 hij schreeuwde in zijn droom: hij zag de stad
 uitloopen naar de weide, waar hij stond
 naast het kinderlijkje op de voorjaarsgrond.

Ndg was de dreiging van de massa ver;
 hoe klaar zag hij de witt' en gouden ster
 der madeliefjes in haar kleine hand:
 de ganze rijkdom van dit voorjaarsland.

-Hoe zag dit kind zovele bloemen staan
 met witte stralen rond een hart saffraan ? -
 bloemen en kind werden ontzaglijk groot:
 de bloemen welkten en het kind was dood.

En onafzienbaar, dreigend en luidrucht
 kwamen de mensen - en hij was beducht
 voor deze beesten, die hem zouden slaan:
 hij kon geen stap van kind en bloem vandaan.

Hij schreeuwde in zijn droom - schrok op - en bij de maan
 zag hij een vaas met madelieven staan
 en aan de wand hing, bij dit licht volmaakt,
 zijn teêr-geschilderd liggend kindernaakt.

Jac. van Hattum

0-0-0-0-0-0

" VIJFTIEN "

Aan het eind van de rivier
 veranderd zoet in zout.
 Moet je verder op een manier
 welke alleen de herinnering behoud

van het oude zo vertrouwd
 dat scheiden voelt als snijden
 terwijl je verder bouwt
 aan het moeizame bevrijden.

Langzaam helen wonden
 Jouw wens van ongebonden
 zijn kan geen tijd verdragen.

Wat rest is nutteloos geweld
 waardoor je wordt gekweld
 en een toekomst vol met vragen.

De samenleving en vele "wetenschappers" bestempelen bepaalde menselijke gevoelens, intimiteit, liefde en sexualiteit als ziek. Wie Panorama nr. 2 van dit jaar gelezen heeft, heeft kunnen zien hoe een erectometer in de handen van een "gezonde" psycholoog de mate van het ziektebeeld kan vastleggen. Een erectometer ziet er uit als een slot die om je penis gedaan wordt. Zittend in een grote stoel met een pilsje in je hand mag je dan naar harde pornofilms kijken. Op een geheimzinnig kastje kan de "wetenschapper" dan precies aflezen of je nu optimaal zit te genieten of je stierlijk zit te vervelen. Leuk zo'n stukje speelgoed. Jammer dat die psycholoog niet een leuk jongetje van 13 jaar is met lang blond haar en diep blauwe ogen, die mij verleidelijk staat aan te kijken, dan zou hij bij mij een nog grotere uitslag kunnen meten en zodoende waren zijn wetenschappelijke constructies nog meer bewaardheden. Ja, ja, zelfs ik kan me aanpassen aan bijzondere omstandigheden.

In het artikel worden lustmoordenaars, verkrachters, exhibitionisten en pedofielen op een lijn gezet. Met die erectometer kan deze man er precies achter komen wat ik nu ben. Ik heb het niet meer voor het kiezen. Volgens deze man (Smieskol heet hij, een naam om zo snel mogelijk te vergeten) luidt deze uitvinding een geheel nieuw tijdperk in.

Welke gevoelens zou van Agt hebben en den Uil? Hij doet trouwens een aantal bijzonder leuke uitspraken over pedofielen. Zeer wetenschappelijk. Neem het ter harte. Luister maar. Een pedofiel heeft zichzelf niet meer in de hand en moet seksuele handelingen met kinderen uitvoeren. Wat gebeurd er nu als mijn vriendje zichzelf niet meer in de hand heeft en met mij seksuele handelingen wil plagen? Was het trouwens bekend dat pedofielen afwijkende seksuele voorstellingen hebben? (maar wel fijn hoor!)

Stelt u zich eens voor dat deze oerdegelijke psycholoog, zittend in een grote stoel met een erectometer om zijn penis, tot de ontdekking komt dat het geheimzinnige kastje begint te toeteren en te fluiten als een gek bij het zien van lekkere jonge kippetjes. Ach, eigenlijk is zo'n onderzoek niet nodig. Het is overduidelijk dat zijn wetenschappelijke belangstelling een rationalisatie is voor het feit dat hij "wetenschappelijk" zit te genieten (geilt) van zijn filmpjes. Deze knappe psycholoog geeft trouwens een geweldige analyse van de vrouw. Moet u maar eens luisteren: vrouwen houden van tederen verhalen en situaties, niet van geweld. Hoe is een vrouw werkelijk? Dat weet men nog niet. Vrouwen praten daar in de regel niet graag over, omdat ze denken dat het abnormaal is. Pas als je vertelt dat het helemaal niet erg is, worden ze rustig en raken ze hun angsten kwijt. Juist omdat ze vaak bang zijn om hun seksuele fantasieën toe te laten, raken ze zo verkrampd dat ze geen orgasme meer kunnen krijgen. (zou het voor Rode vrouwen ook opgaan?) Voor lesbische vrouwen gaat het niet op. Die maken zich nog wel eens schuldig aan seksuele misdrijven volgens dhr. Smieskol. Petje af voor zo'n wetenschapper. Die helpt ons verder in de samenleving. Zou ik ook nog gezond kunnen worden? En jullie dan? De beste man kan mijn tedere, eerlijke, oprechte, diepe liefdesgevoelens na een gedegen behandeling op een ander object richten. (Mijn buurman heeft een leuk jong paardje, net in de puberteito, nee, daar mag ik niet aan' donken, dan blijf ik ziek). Moet ik mij nu werkelijk aanpassen aan die verknipte gedachtegang van zo'n zieke wetenschapper? Dat nooit!!! Wie is er in godsnaam ziek? Als mijn vriendje (lang blond haar, diepblauwe ogen en verleidelijk kijken dat hij kan) lekker onder de dekens in zijn naakje boven op mij ligt te slapen met zijn hoofdje op mijn schouder en mijn strelende hand over zijn blote ruggetje dan voel ik mij gelukkig, gezond en denk ik niet aan een zekere heer Smieskol. Dan weet ik dat elke menselijke relatie, mits die wederkerig is, gelijkwaardig is. Ook die van mij!

Laat die heer Smieskol en die intollerante maatschappij dan barsten!

Vervolgde Minderheid is een goed geschreven boek dat ik in een adem heb uitgelezen. De hoofdpersoon Frans Rivière is leraar aan het Aristoteles lyceum te Amsterdam. Vanaf zijn jeugd is hij zich bewust dat zijn liefde anders gericht was dan bij de meesten. Op een zeker moment komt hij er achter, dat een leerling van hem, Louis, verliefd op hem is. Ontroerend beschrijft Servatius de gevoelens die deze twee mensen voor elkaar hebben. Onbegrijpelijk is de reactie van de politie en omgeving die zo iets moeis moeten beeindigen. Servatius beschrijft de gevoelens van deze mensen op zo'n knappe manier, dat wat mij betreft het wetenschappelijk gedeelte achter in het boek niet nodig was geweest. Het betekent voor mij eerder een verarming van het boek, dan een verrijking. (Voor anderen moet het helaas wel).

Op de voorste bladzijde van het boek staan de volgende regels:

Voor degenen die zò voelen
is geen uitleg nodig;
voor velen die niet zò voelen
is iedere uitleg onmogelijk;
voor de enkelen die overblijven
zijn de volgende bladzijden bestemd.

Wat mij betreft zijn het er velen die overblijven. Mensen die tot de ontdekking komen dat zoiets als pedofiele of homofiele gevoelens niet bestaan, maar alleen menselijke gevoelens. Alleen partners kunnen verschillen. Iedereen moet dit boek beslist in zijn bezit hebben en ik beveel het daarom ook graag aan. Het is te bestellen door f 15,- + f 2,- (portokosten) over te maken op postgiro 1653533, t.n.v. Deltaboek, postbus 92, Ridderkerk.

GERARD ZWERUS

o-o-o-o-o-o

Verschenen:

NIET ZO VERLEGEN, door Robert M. Boar
Het is te bestellen door f 2,50 + f 0,80 verzendkosten over te maken op postrekening 3651695 t.n.v. uitgeverij RMB Private Press, postbus 12024, te Utrecht.

o-o-o-o-o-o

Wij lezen in het NEDERLANDS TIJDSCHRIFT VOOR GENEESKUNDE
(redactie: Jan Luykenstraat 5, Amsterdam-Z) van 22 januari 1977

PEDOFILIE.- De Werkgroep Pedofilie die door het Nationaal Centrum voor Geestelijke Volksgezondheid werd opgericht, bracht dezer dagen rapport uit. De groep diende uit te gaan van de vastgestelde tekortkomingen in de psychosociale hulpverlening en de opdracht bevatte verscheidene welomschreven taken; tevens werden van de groep praktische aanbevelingen verwacht.

In het voorwoord staat goed omschreven wat in drie jaar werd bevonden: "Het onderwerp als geheel is ons een werkelijkheids-terrein gebleken waar het nog te donker is om er een helder inzicht in te kunnen krijgen en om het goed te kunnen overzien." Wat men in deze 209 bladzijden aantreft is een grote verscheidenheid van deelgebieden en het is de verdienste van de werkgroep dat er veeleer de gebondenheid van het prisma heerst, dan de kakelbonte willekeur van een caleidoscoop. Per onderdeel wordt de literatuur opgegeven. Een andere verdienste is dat het rapport goed is geschreven; het woord pedofilie is vrijwel het enige vreemde woord dat gebruikt wordt.

NIEUWS UIT BELGIË

De studiegroep Pedofilie onderzoekt de verhoudingen tussen ouderen en jongeren (ouders-kinderen, leraar-leerling, opvoedingssituaties enz.). Vanuit haar oorspronkelijke opzet, bestudering van de als problematisch ervaren erotische dimensie in de verhoudingen oudere-jongere, zag de Studiegroep haar interessegebied uitbreiden tot diverse dimensies in deze verhoudingen, zoals bv. autoritair versus democratisch, open versus gesloten, machtsaspecten, respect van de eigenheid, empathie, rechten van de minderjarigen enz.

De Studiegroep bestaat uit personen die vanuit professionele werkzaamheid, opleiding of gewoon interesse zich willen engageren in studie en sensibiliseringswerk i.v.m. de emancipatie van de oudere-jongere relaties.

De Studiegroep pedofilie start begin 1977 weer met een nieuwe "werkgroep pedofilie". In de werkgroep kan je praten vanuit eigen pedofiele beleving om je zelf en de ander beter te leren kennen. Uiteindelijk doel is een beter inzicht te krijgen in de eigen maatschappelijke situatie en er iets aan beginnen te doen.

Het aantal samenkomsten en de frequentie ervan worden bepaald door de deelnemers van de werkgroep. Dit kan gebeuren op een eerste voorstellingssamenkomst in de maand februari waar de opzet van een werkgroep nader toegelicht wordt, en tevens de grondlijnen van een programma bepaald worden.

Verduidelijking van de bedoeling van een werkgroep pedofilie.

Probleemstelling.

De hulpverlening aan pedofiel-voelende mensen verkeert in een impasse. Het kunnen praten met gevoelsgenoten over de eigen beleving, de vreedes en teleurstellingen, de angsten en frustraties, werkt zeker bevrijdend, maar het volstaat niet.

De werkgroep kan de fundamentele behoefte aan contact met kinderen niet bevredigen. En diegene die deze contacten onderhoudt, ondervindt nog steeds de druk van een maatschappelijke definitie van zijn situatie. Wat de groepsleden verbindt, wat hen gemeenschappelijk is, is een uitwendige etikettering. De pedofiele persoonlijkheid bestaat niet buiten een gemeenschappelijke maatschappelijke veroordeling, marginalisering.

Oplossing.

Uitweg uit de impasse is zich engageren. Iets beginnen te doen aan die maatschappelijke kontekst, het gevoel van onmacht doorbreken. Niet omwille van het minime resultaat van eigen activiteiten, maar omwille van het gevoel er iets aan beginnen te doen, zich te weer te stellen.

Werkgroep.

In een aantal sessies tracht de werkgroep bij haar leden volgend proces te laten ontwikkelen: vanuit het praten uit eigen beleving zichzelf en de anderen beter te leren kennen, om een ruimer inzicht te verkrijgen in de maatschappelijke situatie, wat uiteindelijk dient te leiden tot sociale aktie.

Eigenlijk een klassiek vormingsproces: een motiveren vanuit de eigen situatie tot sociale aktie welk een sociale verandering beoogt.

OPROEP

De Belgische Studiegroep Pedofilie kan bij een Belgische uitgeverij een bundel pedofiele verhalen publiceren. In deze verhalen over een oudere-jongere relatie met een erotische dimensie (zonder in te gaan op expliciete seksuele handelingen) wordt de wederzijdse emotionele beleving liefst beklemtoond. Een probleem: we hebben nog te weinig verhalen. Personen die een relatie willen verhalen gelieve hun bijdrage te zenden aan: Studiegroep pedofilie, Volkshogeschool Elcker-Ik, Consciencestraat 46, 2000 antwerpen. De teksten, stylistisch en taalkundig bijgeschaafd, worden naamloos gepubliceerd.

0-0-0-0-0-0

WIE, WAT, WAAR ?

Adressen in het buitenland .

De redactie onderhoudt contacten met diverse werkgroepen en verenigingen die zich bewegen op het gebied van de kindersexualiteit en/of pedofilie in den vreemde. Het gaat hier onder anderen om

THE SEXUAL FREEDOM LEAGUE OF SAN DIEGO (P.O. Box 3656, San Diego, CA 92103, USA);

THE CHILDHOODSENSUALITY CIRCLE (CSC, P.O. Box 5164, San Diego, CA. 92105, USA);

PAEDOPHILE AWARENESS AND LIBERATION (PAL, Box 535, 197 Kings Cross Road, London-WC 1, England);

PAEDOPHILE INFORMATION EXCHANGE (PIE, c/o Release, 1, Elgin Avenue, London-W9, England);

PAEDOFIL ARBEIDSGRUPPE (BBC box 59, Vesterbrogade 208 Kopenhagen V, Denmark);

PEDOFIL ARBEIDSGRUPPE (NAFP, Box 134, Blindern, Oslo 3, Norge);

PAG (c/o RFSL, Box 350, 101 24 Stockholm, Sverige);

DEUTSCHE STUDIEN- UND ARBEITSGEMEINSCHAFT PÄDOPHILIE (DSAP, c/o Bildungswerk der Humanistischen Union, Postfach 320208, D-4000 Düsseldorf 30, BRD);

SCHWEIZERISCHE ARBEITSGEMEINSCHAFT PÄDOPHILE (SAP, Postfach 138, CH-3000 Bern 9, Schweiz).

Tevens liggen er verbindingen met groeperingen in Italië, Canada, Nieuw Zeeland en andere landen. Voor de adressen in België moge verwezen worden naar N.I.K.S. van januari (blz. 12)

Dr.F.Bernard

0-0-0-0-0

WOENSDAG 12 MAART

In de Cineac Reguliersbreestraat
tijdens de film van Laurel & Hardy
Kwam er een schoonheid naast me zitten

In het donker
Raakte hij me soms
Begerig aan

Hij was een jaar of elf oud
En ongeveer een meter veertig groot

MIJN LIEFSTE IS EEN PAGE

Mijn liefste is een page vol teedere schroom,
Rijzig en rank en engelblond,
Zacht om te streelen, schoon als een droom,
Smetteloos blank, innig warm en rond;
Blauwe meisjesoogen, een kindermond,
Zoet om te zoenen. - Die stoute knaap:
Hij zoent nooit weerom, wordt zoo loom en moe,
Wat ik ook doe, hij laat alles toe.
't Wildste gefluister wiegt hem in slaap.

Misschien is hij verliefd op een elf
Die bij duister lokt met haar zilverstem;
Misschien op mijn begeerte maar niet op mij zelf.
Hij kent weinig van mij, ik alles van hem.
Soms, wanneer ik die heilige weelde omklem,
Raad ik wat zijn gedachten zijn.
Was het waar ? Ik vraag het hem. Schudden en dreigen
Helpt niet. Hij blijft zwijgen, zwijgen.
Ieder woord is hem plaag en pijn.

Hendrik de Vries

0-0-0-0-0

MEDEDELING

Het januarinummer en deze aflevering werden kosteloos verspreid onder de leden van de NVSH-werkgroepen pedofilie. Ook de werkgroep in België werd niet vergeten. Degenen die de nog te verschijnen nummers over het jaar 1977 wensen te ontvangen dienen vóór 10 maart f 19,75 over te maken op postrekening nr. 3436889 ten name van NVSH-LWGP te Groningen, met vermelding N.I.K.S.

Dit bedrag is een tegemoetkoming in de kosten (zoals verzend- en portokosten). Wij zijn geen winstgevende onderneming ! De grote van de oplage wordt afgestemd op het aantal abonnées. N.I.K.S. wordt in een neutrale gesloten envelop en als brief verzonden.

Aangenomen wordt dat, dat zonder tegenbericht vóór 1 december van het lopende jaar, het abonnement op N.I.K.S. gecontinueerd wordt.